

[Christophersen.]

skæftigelse, fordi det nødvendigvis måtte være en meget kortvarig periode, vi kunne have en sådan eksplosiv byggeudvikling i.

Der er ikke tvivl om, at vi alle sammen tog for let på disse ting, da de tog deres begyndelse. Umiddelbart set er det naturligvis glædeligt, at boligbyggeriet vokser vældigt meget. Umiddelbart set er det naturligvis glædeligt, at indkomsterne stiger, og derfor er man også umiddelbart tilbøjelig til kun at se på de lyse sider og at undervurdere langtidskonsekvenserne. Men i dag må vi prøve at se disse kendsgerninger i øjnene; der blev simpelt hen sat for mange muligheder over styr i de gode år. Hvad det nu gælder om, er at komme ud af de vanskeligheder, vi har skabt for os selv her i landet ved forsømmelighed gennem årene.

Der er nogle, som har forsøgt at sprede den opfattelse, at regeringen og venstre overhovedet ikke har interesseret sig for ledighedsproblemet. Man kan dårligt tage mere fejl, end der her er tale om. Fra sin første dag har regeringen og venstre som regeringsparti understreget den alvorlige risiko, beskæftigelsen var bragt i netop på grund af den farlige blanding af internationale og hjemlige problemer.

Det første initiativ blev derfor også taget allerede i januar måned, da regeringen som bekendt foreslog, at man neutraliserede 3 dyrtidsportioner. Hvis det forslag var blevet gennemført, havde vi i dag haft en langt stærkere konkurrencemæssig position på eksportmarkederne. I stedet endte forligsforhandlingerne i februar som bekendt med vedtagelsen af den omkostningsdæmpende ydelse. Den havde ikke samme gennemslagskraft, men der er overhovedet ingen tvivl om, at også den foranstaltning har haft en gunstig indflydelse på dansk erhvervslivs afsætningsmuligheder i udlandet, at den derfor året igennem har givet erhvervslivet en nødvendig og meget værdifuld støtte, og at den derfor også har været en beskæftigelsesfremmende foranstaltning.

I juni måned traf de seks partier bag boligforliget aftale om en række foranstaltninger, der skulle styrke beskæftigelsen i byggesektoren. Den 20. august, så snart der forelå de første pålidelige opgørelser af beskæftigelsessituationen efter industriferien, gennemførte regeringen som bekendt sit 15

punkts program for indsats mod ledigheden. Den 17. september aftalte de seks partier bag skatte- og spareforliget en række yderligere initiativer til gavn for beskæftigelsen og erhvervslivet.

Regeringen og en lang række partier har således i løbet af få måneder taget over en snes forskellige initiativer. Låneløftet er blevet løftet. Der er sat kommunale og amtskommunale anlægs- og byggearbejder i gang, der er afsat midler til beskæftigelsesarbejder, byggerestriktionerne er ophævet, belåningsreglerne for nybyggeri er blevet forbedret, eksportkreditordningen er, som flere har været inde på her i dag, blevet markant forbedret, der er afsat flere midler til omskoling, den nye finansieringsordning for almennyttigt byggeri søges nu startet allerede 1. januar, der er åbnet mulighed for, at flere hundrede millioner kroner kan investeres i moderniserings- og forbedringsarbejder i den ældre boligmasse, kommunernes investeringsrammer er blevet udvidet med 200 mill. kr., og mange andre lignende initiativer er blevet taget; dertil kommer så, at fra 1. januar 1975 finder der i kraft af skattelettelsen en finanspolitisk lempelse sted, som også vil have en stimulerende indflydelse på forbrug og produktion.

De, som vil påstå, at denne regering ikke har interesseret sig for beskæftigelsen, og at den ikke har foretaget sig noget konkret, taler derfor uden at have sat sig ind i eller uden at have villet sætte sig grundigt ind i tingene.

Men det fundamentale problem er naturligvis vores høje omkostningsniveau, og på det punkt skal jeg erkende at vi stadig står med et uløst problem. Men det er til gengæld ikke et problem, som folketinget alene kan klare, her er det nødvendigt at der finder et samarbejde sted mellem regering, folketing, arbejdsmarked og erhvervsliv, og at hver af disse parter erkender deres særlige ansvar dér, hvor de har en hovedindflydelse på tingene.

Men alligevel har vi jo taget et vigtigt politisk skridt med gennemførelsen af skatte-reformen. Jeg er ikke i tvivl om, at den vil få en positiv indflydelse på de forestående overenskomstforhandlinger. Jeg er heller ikke i tvivl om, at de meget betydelige skattelettelser vil vise sig at være en reel håndsrækning især til de mange mindre